

ΠΕΡΙ ΨΥΧΡΩΝ Η ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ.

Εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμὸν, Κύριοι, δύο κυκλοφοροῦσιν εἶδη αἴματος ἐντὸς δύο διαφόρων σωλήνων ή ἀγγείων, τῶν ἀρτηριῶν καὶ φλεβῶν, διὸ καὶ τὸ μὲν λέγεται αἷμα ἀρτηριακὸν, τὸ δ' ἔτερον εἶδος αἷμα φλεβικόν. Ἀναμέσον τῶν δύο τούτων εἰδῶν αἷματος ὑπάρχουσιν ἀναντίορητοι διαφοραί, καὶ ή διαφορὰ ή περισσότερον προστίθλουσα τὴν προσοχὴν ἐκάστου ἀνθρώπου εἶναι, διὸ τὸ μὲν ἀρτηριακὸν αἷμα ἔχει γρῶμα ἐρυθρὸν, τὸ δὲ φλεβικὸν σχεδὸν μέλαν χρῶμα. Ἀλλ' ή οὖσιώδης, ή σπουδαῖα διαφορὰ ἀναμέσον τῶν δύο τούτων αἷμάτων εἶναι, Κύριοι, αὗτη, διὸ τὸ ἀρτηριακὸν ή ἐρυθρὸν αἷμα ἔστι τὸ ζωοποιοῦν τὸν ὄργανισμὸν ρευστὸν, ήτοι ἔχει τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰδιότητα ἵνα ὑποστηρίζῃ πάσας τὰς λειτουργίας τοῦ ἡμετέρου σώματος καὶ νὰ συντελῇ εἰς τὰς καθ' ἐκάστην ἡμέραν γινομένας συνήθεις καὶ ἀποσυνθίτεις; αὐτοῦ, νέας παράγον μορφώσεις, νέους δργανικοὺς συνδιασμούς. Τούναντίου, τὸ φλεβικὸν αἷμα στερεῖται ὅλων τούτων τῶν ἴδιοτήτων, διότι ἀντὶ τοῦ ζωτικοῦ δξυγόνου ἀερίου, ἐμπεριέχει ἀνθρακικὸν ἀέριον ή στοιχεῖα ἀνθρακος, ἀτινα καὶ διδουσιν εἰς τὸ φλεβικὸν αἷμα τὸ μέλαν αὗτοῦ χρῶμα. Καὶ διόταν πλεονάζῃ εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τὸ ἀρτηριακὸν αἷμα, γεννᾶται τότε ή καλουμένη αἷματώδης ἀρτηριακὴ κρᾶσις, συγνότατα ἀπαντωμένη εἰς τοὺς λασοὺς τῶν βορείων χωρῶν, οἵτινες καὶ ἔχουσι διὰ τοῦτο χρῶμα ἐρυθρὸν καὶ ζωηρὸν κατὰ τὸ πρόσωπον, στῆθος εὑρὺ, καὶ μυῶνας συρπαγεῖς καὶ ρωμαλέους, διντες συγχρόνως εὐεργετικοὶ καὶ ἐλευθέριοι, καὶ δλίγον αἰσθηνόμενοι τὸ μῆσος καὶ τὴν ζηλοτυπίαν. Ὁπόταν δὲ πλεονάζῃ τὸ φλεβικὸν αἷμα, γεννᾶται ή καλουμένη αἷματώδης φλεβικὴ κρᾶσις, συγνότατα ἀπαντωμένη εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἡμετέρων κλιμάτων, καὶ ἔτι πειρασθεόν εἰς τοὺς τῷ θερμὸν κλι-

μάτων· διὸ καὶ οἱ αἵματοφλεβικοὶ ἔχουσι τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου ρέπον μᾶλλον πρὸς τὸ ἀμαυρὸν ή τὸ βαθὺ ἐρυθρὸν, μυῶνας πλαδαρούς καὶ μετρίας πάσας τὰς κινήσεις τοῦ σώματος, διντες δλιγώτερον ἐνεργητικοὶ καὶ συμπαθητικοὶ, μᾶλλον δὲ ζηλότυποι ή οἱ τῆς ἀρτηριώδους κράσεως, καὶ κλίνοντες περισσότερον πρὸς τὰς ἀκολάστους ἥδονάς ή πρὸς τὸ εὐγενὲς τοῦ ἔρωτος πάθος. Παρὸτι πάντα ταῦτα, Κύριοι, ἐκ τῶν δύο αἷματωδῶν κράσεων, η αἷματοφλεβικὴ κρᾶσις προδιαθέται τοὺς ἔχοντας ἐκ φύσεως αὐτὴν εἰς πολλὰς νόσους, καὶ δὴ εἰς τοὺς ἀνιάτους κακοήθεις ὅγκους ή τὰ κοινῶς κακὰς απορίας, οἷα ὁ καρκίνος καὶ ἄλλα, καὶ εἰς τὰς δύο σκληρὰς μάστιγας τῆς ἀνθρωπότητος, τὴν ἀρθρίτιν καὶ τὴν ποδάγραν, καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς βλάβας τοῦ ἡπατος καὶ τὰς παρεπομένας αἷμορροΐδας. Ἀπὸ πάντων τῶν νοσηρῶν τούτων προδιαθέσσων εἰσὶν ἀπολλαγμένοι πάντες οἱ φέροντες τὴν αἷματώδη ἀρτηριακὴν κρᾶσιν. Κατὰ πάντων τῶν τοιούτων νοσερῶν προδιαθέσσων τῆς αἵματοφλεβικῆς κράσεως, ητις συνήθης καὶ προ ἡμέν ἔστι, μεγάλως ὀφελοῦσι τὰ ψυχρὰ ή θαλάσσαι λουτρά ὑπὸ διγεινὴν ἐποψίν, διότι τὸ διὰ ψυχροῦ ἐν γένει διδασκεις γινόμενον λουτρὸν τροποποιεῖ τὴν φλεβικὴν ἴδιότητα τοῦ αἵματος, ἀναπτύσσει τὴν κυκλορορίαν τοῦ ἀρτηριακοῦ, καὶ ποιεῖ ὅτε νὰ ἐπικρατῇ εἰς τὸν ὄργανισμὸν τὸ ἐρυθρὸν καὶ ζωογόνον ἐκεῖνο ἀρτηριακὸν αἷμα, περὶ οὖ ἀνωτέρῳ εἴπομεν. Διὸ τὸν αὐτὸν λοιπὸν λόγον τῆς τροποποιήσεως τῆς τοῦ αἵματος πλεονακόύσης φλεβικότητος, μεγάλως συνεστήθη ἐπ' ἐσχάτων ή χρῆσις τοῦ ψυχροῦ λουτροῦ ή τοῦ θαλασσίου, ή καὶ αὐτοῦ τοῦ πάγου κατὰ τῆς ἀρθρίτιδος καὶ τῆς ποδάγρας, ἀτινα συνήθεις παρακολουθοῦσι καὶ βισανίζουσι τοὺς φέροντας τὴν αἵματοφλεβικὴν κρᾶσιν. Ἔφαρμόζεται δὲ κατὰ τῶν τοιούτων ἀρθριτικῶν ρευματισμῶν τὸ ψυχρὸν ὕδωρ, εἴτε ὡς γενικὸν λουτρὸν, εἴτε ὡς πάγος ἐπ' αὐτῶν τῶν πασχουσῶν ἀρθρώσεων, καὶ εἰς αὐτὸν τὸ διάφορο τοῦ σώματος μέ-

ρη, ἐν περιπτώσει ἀρθριτικῆς μεταστάσεως. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν παιδοκτόνον τῆς διφθερίτιδος νόσου, πολλοὶ διάσημοι ἱατροὶ συστήνουσι τὸν πάγον ἐξωτερικῶς περὶ τὸν λαιμὸν τοῦ πάσχοντος παιδὸς, καὶ ἐσωτερικῶς τὸν αὐτὸν πάγον εἰς τεμάχια, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ παραλείπωσι καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐσωτερικὴν ἱατρεῖαν.

Ἀπὸ τοῦ 47ου αἰῶνος καὶ μάλιστα περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος, ἐδόθη ἡ σωτήριος ὥθησις πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν ψυχρῶν λουτρῶν, οὐχὶ μόνον ὡς ὑγιεινοῦ μέσου, ἀλλὰ καὶ ὡς ἴσχυροῦ θεραπευτικοῦ βοηθήματος κατά τιναν ασθενεῖς πυρετῶν, καὶ ἰδίως τοῦ τύφου ἢ τυφειδοῦς πυρετοῦ, τῆς σκαρλατίνας ἢ κακοήθους διπτρακίας, καὶ τῆς κακοήθους ἢ τῆς κακῆς εὐλογίας, χάρις εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Φλογέρου, τοῦ Σμινίου καὶ τοῦ Χουφεμάνου. Άυτοὶ πρῶτοι, Κύριοι, διεσκέδασαν τοὺς φόβους καὶ τοὺς κινδύνους, ὅσοι πρότερον ἀπεδίδοντο εἰς τὸ ψυχρὸν ὅδωρ ἢ τὸ ψυχρὸν λουτρὸν, καὶ δειλοὺς ἐποίουν σχεδὸν πάντοτε τοὺς ἱατροὺς εἰς τὴν θεραπευτικὴν ἐργαρμογὴν αὐτοῦ. Τῷ ὅντι τὰ πράγματα αὐτὰ κατόπιν ἀπέδειξαν τοὺς φόβους τούτους προεργομένους ἐκ πεπλανημένων δοξασιῶν, ἐκ προλήψεων μᾶλλον ἢ ἐξ ὑγιοῦς, ἐξετάσσεως τῶν πραγμάτων ἀποτελεσμάτων τοῦ ψυχροῦ λουτροῦ ἐπὶ τοῦ ζωϊκοῦ ἡμῶν σώματος. Φαίνεται δ' ὅτι τὸ ψυχρὸν ὅδωρ, εἰς δὲ ἐμβοήτει τὸ σῶμα τοῦ πάσχοντος, δχὶ μόνον ἀφαιρεῖ τὴν κύνηγμένην καὶ πλεονάζουσαν θερμοκρασίαν, ἀλλὰ τροποποιεῖ ἐν μέρει καὶ αὐτὰς τὰς χημικὰς νοσηρὰς συνθέσεις καὶ ἀποσυνθέσεις, δσαὶ συμβαίνουσιν εἰς τὸ αἷμα τῶν πατεριῶν ἐκ τῶν προμηθέντων πυρετῶν. Οἱ ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ τῆς Ἀφρικῆς Δέσμοι, οὐδὲν ἔτερον μέσον εὔρε προσφορώτερον, ίνα ἀπαλλάξῃ τοὺς στρατιώτας ἀπὸ τῆς ἐκεῖσε ἐπικρατούσης καταστρεπτικῆς δυσεγκερίας, ἢ τὸ νὰ λούωνται εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους τρὶς τῆς ἡμέρας. Ἐν γένει δὲ εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, ἐν οἷς καὶ ἡ φλεβικήτης τοῦ αἵματος

ὑπερτερεῖ, καὶ κατὰ τοὺς θερινοὺς καύσους τῶν ἡμετέρων κλιμάτων, τὰ ψυχρὰ ἡ θαλάσσαια λουτρὰ ὑπὸ ὑγιεινὴν ἐποψίν ἀποβείνουσι προφυλακτικὰ κατὰ τῶν νοσηρῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀτμοσφαιρικῆς θερμοκρασίας. Οἱ Μωϋσῆς καὶ ὁ Μωάμεθ, καλῶς διαγνόντες τὰς φυσικὰς ἀνάγκας τῶν θερμῶν κλιμάτων, ἐν οἷς ἔγραψαν καὶ ἐκήρυττον, συνέστησαν ἐπὶ θρησκευτικὴν ἀπειλὴ τὰς ψυχρολουσίες καὶ τὴν ἀποχὴν τῶν αἰνοπνευμάτων, ὡς θερμαντικῶν ποτῶν. Οὐθενὶς καὶ ἀσκοπος καὶ ἐπιζήμιος λογίζεται ἡ συμβούλη τῶν ἱατρῶν, ὅσοι τυχόν προτρέπουσι τοὺς κατοίκους τῶν θερμῶν γεωργῶν ίνα φέρωσι κατὰ σάρκα μαλλίνας ζώνας περὶ τὴν δσφὺν ἢ καὶ καθ' ὅλην τὴν κοιλίαν, ὡς δηθὲν προφυλακτικὰς κατὰ τῶν νοσηρῶν ἐπιρροῶν τοῦ κλίματος. Μόνη ἡ χρῆσις τοῦ ψυχροῦ λουτροῦ, περιττὴν καθιστῶσα τὴν ἐπιβλαβὴν ἐκείνην ἔξιν, ἀποβάνει σωτήριος καὶ προφυλακτική.

Οὐδὲν, Κύριοι, ἀσφαλέστερον τοῦ ψυχροῦ λουτροῦ, ὅπως ἀπαλλαγὴ τις ἀπὸ τῆς ὕποικας ἔχει διαθέσεως εἰς τὰς καταρροάς, τὰς κυνάγγας, τὰς δφθαλμίας, τὰς νευρικὰς κεφαλαλγίας καὶ ἄλλα. Τις ἐξ ἡμῶν δὲν γνωρίζει πολλοὺς συναρίτας, οἵτινες ἐπιστρεύουσιν ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῶν φλανέλας καὶ ἐνδύματα, καὶ οἵτινες δμως ριγῶσιν εἰς πᾶσαν πνοήν ἀνέμου, καὶ προδιατίθενται οὕτω νὰ πάθωσι τόσῳ περισσότερον, ὅσῳ περισσότερον προφυλάττονται; Οἱ τοιοῦτοι πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς κακίστης ταύτης ἔξεως, καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν ὑγείας τε καὶ ἡθικῆς εὐθυμίας, ἀνάγκη ίνα ἐθίσωσιν ἡρέμη καὶ βαθμηδὸν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ψυχρῶν λουτρῶν. Οἱ ὅπαδοι τῆς ὑδροθεραπείας εἰς πλείστας περιστάσεις ἔδειξαν παραδειγματικὴν τόλμην, ἐμβοήτοντες τοὺς πάσχοντας καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πάγον, καὶ ἡ τόλμη αὐτῶν αὐτῇ φείποτε ἐπεσφραγίσθη διὰ πλήρους ἐπιτυχίας, ἐνῷ εἰς δμοίας περιστάσεις εἰς μάτκην ἡ θεραπευτικὴ ἐξεκκένωσε τὰς φρυγανικὰς αὐτῆς ἀποθήκας! Καὶ αὐτοὶ οἱ παιδες ἀπὸ τοῦ 4 ή 5 ἔτους τῆς ἡλικίας δύνχνται νὰ μεταχειρίζωνται τὰ

ψυχρὰ λουτρὰ, ἐκλέγοντες τὰς ὥραιοτέρας καὶ θερμάς ἡμέρας τοῦ θέρους, καὶ παραμένοντες ἐν τῷ λουτρῷ ἐπὶ 1—2 λεπτά τῆς ὥρας. Καὶ αὐταὶ αἱ νέαι κόραι διὰ τῆς χρήσεως τῶν ψυχρῶν ἡ θαλασσίων λουτρῶν διευκολύνουσι τὴν ἔρηθρον αὖταν ἀνάπτυξιν, λαμβάνουσι ζωηροτέραν καὶ γαριεστέραν δργανικὴν ἀνάπτυξιν, προφυλάττονται ἀπὸ τῶν διαταράξεων καὶ ἀταξίων τῆς καταμηνίου ροῆς, ἀπὸ τοῦ ὄστερισμοῦ, ἀπὸ διαφόρων τοῦ στομάχου νευρώσεων, καὶ ἀποβαίνουσιν οὕτως ὑγιεῖς καὶ εὔριστοι μητέρες, δυνάμεναι θηλαζεῖν καὶ ἐκτρέφειν ἀβλαζέως τὰ ἔσυτῶν νεογνά. Πλὴν τούτων ἡ ψυχρολουσία ἐκισχύει καὶ τακτοποιεῖ τὰς μυϊκὰς κινήσεις τοῦ σώματος, ἐνισχύουσα δὲ καὶ τὰ ἀπορροφητικὰ ἀγγεῖα, ἐπιφέρει ἡ αὐτὴ ψυχρολουσία καὶ τὸν κατανάλωσιν τοῦ πλεονάζοντος λίπους, καὶ ἐντεῦθεν λεγόει κατὰ τῆς φυσικῆς πολυσαρκίας θν γεννῶσιν ὁ καθεστηκὼς βίος, πρὸς ὃν συνήθως φέπουσιν αἱ γυναῖκες τῆς Ἀνατολῆς, ἡ ἐπὶ πολὺ διαμονὴ εἰς τὴν κλίνην καὶ ἡ ἀνεπαρκὴς ροή τῶν ἐμμένων. Δὲν παχύνουσιν ἄρα τὰ ψυχρὰ λουτρὰ τὸν ἀνθρωπὸν, ἀλλὰ τούναντίον καταναλίσκουσι τὸ φευδεῖς πάχος, τὴν πολυσαρκίαν, συνοδευόμενα μάλιστα ὑπὸ παρατεταμένης κινήσεως τοῦ σώματος. Τὰ ψυχρὰ, καὶ ἰδίως τὰ θαλασσιὰ λουτρὰ, ὡς ὕδατα βρωμοὶσθοῦχα, τουτέστιν ὡς ὕδατα ἐν οἷς ὑπάρχουσι διαλελυμένα τό τε βρώμιον καὶ τὸ ιώδιον, δύο μεταλλικὰ οὐσίαι χρήσιμοι εἰς τὰς χοιράδας ἢ τὰ κοινῶς χελώνια ἡ χελονάρια, τροποποιοῦσιν ὠφελίμως τὴν χοιραδικὴν δυσκρασίαν τοῦ αἵματος. Εἰς πάσας δὲ τὰς περιστάτεις, εἰς δοσας οἱ πάσχοντες ἰδίως ἥθελον αἰσθάνεσθαι ἀποστροφὴν πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ ψυχροῦ λουτροῦ, οἱ ἱατροὶ εἰσὶν ἡναγκασμένοι. Ίνα παντίως πρὸς τὰς διαθέσεις ταύτας τῶν νεοσύντων, καὶ πρὸς αὖτὰς τὰς προκαταλήψεις τῶν οἰκογενειῶν ἀλλ' ὁ ἱατρὸς ἀνάγκη νὰ ἐπιμένῃ, δχι μόνον διότι αὖτὸς ἔκρινεν ἀναγκαῖαν τὴν θεραπείαν ἐκείνην διὰ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ἀλλὰ καὶ διότι ὅλοι

οἱ πάσχοντες ταχέως ἐξοικειοῦνται πρὸς τὴν ψυχρολουσίαν, καὶ εἰς τὰς πλείστας περιστάσεις δὲν βραδύνουσι καὶ νὰ ἐπιθυμῶσιν αὐτὴν ἀνυπομόνως, ἡ τούλαχιστον νὰ ἀνέχωνται αὐτὴν μετὰ μείζονος εὐχαριστήσεως καὶ ἐπιθυμίας.

Καὶ δὲν τροποποιεῖται, Κύριοι, διὰ τῶν ψυχρῶν λουτρῶν μόνη ἡ δργανικὴ κατασκευὴ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἡθικὴ κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου, ἀποτέλεσμα οὖσα τῶν φυσικῶν ἡμῶν ἐντυπώσεων ἡ περὶ τοῦ φυσικοῦ ἐπιρρεαζομένη, συμμετέχει τῆς γενικῆς ἴλαρότητος, θν παρέχουσι τὰ ψυχρὰ λουτρά. Μετὰ τῆς ἐνισχυομένης δρέσεως, μετὰ τῆς τακτοποιουμένης πέψεως, μετὰ τῆς τακτοποιήσεως τοῦ ὅπνου, μετὰ τῆς ἐπερχομένης μυϊκῆς δυνάμεως, πάντα ταῦτα παρεπόμενα τῇ ψυχρολουσίᾳ, ἐπανέρχονται καὶ αἱ γαλήνιοι περὶ τοῦ μέλλοντος σκέψεις, ἀναγεννᾶται ἡ πρὸς τὰς κοινωνικὰς εὐχαριστήσεις διάθεσις, ἀναφαίνεται τὸ ἀπολεσθὲν ἡθικὸν θάρρος, ὅπερ βοηθεῖ τὰς ἀνθρωπίνους ἐπιγειρήσεις καὶ ἐνισχύει τὰς ἐλπίδας τοῦ ἀνθρώπου. "Οθεν τὰ ψυχρὰ ἐν γένει λουτρὰ εἰσὶν λεγόμενα βοηθήματα κατὰ τῆς ὑποχονδρίας, τῆς μελαγχολίας, καὶ αὐτῆς τῆς τῶν φρενῶν ἐκστάσεως, ἡθικὴν ἐμβάλλοντα δύναμιν, καὶ πρὸς τὴν εὐθυμίαν καὶ τὴν ἐνέργειαν ὡθοῦντα τὸν ἀνθρωπὸν. Οὐδόλως ἀπέγομεν τῆς ἀληθείας, λέγοντες ὅτι ἡ μὲν ψυχρολουσία δμοιάζει πρὸς τὴν ἐντιμὸν πολιτικὴν ἐλευθερίαν, τὴν καθιστῶσαν τοὺς λαοὺς ζωηροὺς καὶ φιλέργους, ἡ δὲ θερμολουσία πρὸς τὴν πολιτικὴν δουλείαν, ἥτις ἀπεργάζεται τοὺς λαοὺς δειλοὺς, ἀδρανεῖς καὶ ἐκτεθηλυμένους.

"Η διάρκεια τῶν ψυχρῶν ἡ θαλασσίων λουτρῶν ποιεῖται κατὰ τὴν φύσιν τῶν νοσηρῶν καταστάσεων, ἃς μόνου τοῦ ἱατροῦ ἡ κρίσις δύναται νὰ δρίσῃ ὑπὸ δὲ τὴν ὑγιεινὴν ἐποψίην ρυθμίζεται κατὰ τὴν δύναμιν, τὴν εὐαισθησίαν, τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀντιθράσεως. "Οθεν καὶ κατὰ τὰ λόγια ὅλων τούτων τῶν περιστάσεων

δτὲ μὲν ἀρκοῦσι μία ἡ δύο καταδύσεις, δτὲ δὲ ἡ διάρκεια τῆς ψυχρολουσίας παρατελνεται ἀπὸ ἑνὸς μέχρι τριῶν, πέντε καὶ δέκα λεπτῶν ἡ μέχρις ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας, οὐχὶ δὲ καὶ περισσότερον· ἡ πέραν τῶν μέτρων τούτων διάρκεια τοῦ ψυχροῦ ἡ θαλασσίου λουτροῦ παράγει διάφορα ὄχληρά συμπτώματα, κεφαλαλγίαν, νάρκωσιν, κόπωσιν, σκοτόδινον, καρδιοπαλμίας κτλ. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν καλῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ψυχρολουσίας ἐν γένει, συμβάλλει ἡ σύγχρονος χρῆσις ρωσικῆς διαιτης. Ἡ ἔλλειψις τῆς θερμάνσεως ἡ τῆς οὔτω λεγομένης ἀντιδράσεως, εἶναι ἀπόλυτος ἀντένδειξις πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν ψυχρῶν λουτρῶν. Ἔν δρᾷ θέρους ἡ τοῦ σώματος κίνησις μετὰ τὸ ψυχρὸν ἡ θαλάσσιον λουτρὸν ἀποβαίνει περιττή, ἀναγκαῖα δὲ καὶ παρατεταμένη κίνησις εἰς τοὺς ἔχοντας τὴν ἔξιν νὰ λούνωνται ἐν ψυχρῷ ὅδατι καὶ ἐν δρᾷ χειμῶνος.

Καὶ ἡ ἀρχαία τῶν προπατόρων ἡμῶν σοφία, Κύριοι, πεπεισμένη ὅτι νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεινὴ ἐνοικεῖ, ἐθεώρησε τὴν τοῦ σώματος ἀσκησιν ἡ τὴν γυμναστικὴν τοσούτον ἀναγκαῖαν εἰς διατήρησιν τῆς φυσικῆς καὶ ἡθικῆς ὑγείας, ὅσον καὶ τὴν ιατρικὴν εἰς θεραπείαν τῶν νόσων, διὸ καὶ ἀντὶ νοσοκομείων ἴδρυσε πανταχόσσε σχεδὸν τῶν πόλεων γυμνάσια τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ σώματος. Κατὰ δὲ τοῦτο ἡ νεωτέρα Γερμανία ἐμψήσατο ὀλοσχερῶς τοὺς ἡμετέρους προγόνους, ἀναδεικνύοντα τοιουτοτρόπως, ὡς καὶ ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, συνηνωμένον ἔχοντας τὸν θεωρητικὸν μετὰ τοῦ πρακτικοῦ βίου, πολίτας, θερμούς τῶν Μουσῶν λάτρεις. Ἔν τοῖς μεγαλοπρεπέσιν ἴδιως; Γυμνασίοις τῆς φειμνήστου τῶν Ἀθηνῶν πόλεως, φιλέσσοφοι καὶ μήταρες συμπαρέδρους ἔχοντες τοὺς παιδοτρίβας καὶ παιδονόμους, ἔνα καὶ μόνον προετίθεντο ἡθικοπολιτικὸν σκοπὸν, τὴν ισορροπίαν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ σώματος πρὸς τὴν ισορροπίαν τοῦ πνεύματος τῶν νέων. Μεταξὺ δὲ τῶν διαφόρων σίδων σωματικῶν ἀσκήσεων καλῶς κανονισμένων, οἷον τῆς πάλης, τοῦ δίσκου, τῆς

σφαίρας, τῆς δρομῆς καὶ ἄλλων, ἦσαν ἐν ἴδιαιτέροις δωματίοις καὶ τὰ ψυχρὰ λουτρά, ἀτινα δικαίως ἐθεώρουν ὡς συντελεστικά εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ σώματος καὶ τῆς ἡθικῆς τοῦ ἀνθρώπου καταστάσεως, ἐνῷ τούναντίον τὴν χρῆσιν τῶν θερμῶν λουτρῶν ἐθεώρουν τημέτον θηλυπρεπείας καὶ τρυφῆς, διὸ καὶ λέγεται ὅτι ὁ Σωκράτης, δι πρακτικῶτερος τῶν φιλοσόφων τῆς ἀρχαιότητος, καὶ ὁ Φωκίων, ὁ χρηστότερος τῶν Ἀθηνῶν πολίτης καὶ στρατηγός, οὐδέποτε ἐθεάθησαν εἰς τὰ βαλανεῖα πορευόμενοι, ἢτοι εἰς τὰ θερμὰ λουτρά. Οἱ πολίται τῆς στρατιωτικῆς διωργανισμένης Σπάρτης, οἱ ρωμαλέοι Σπαρτιάται συγγόντατα ἐλούοντο εἰς τὸν Εύρωταν, θέρος τε καὶ γειμῶνα. Οἱ ἡρωες τοῦ Ὁμήρου πάντες εἶχον κύριον θέλγητρον, καὶ κύριον εὑρισκον ἔρεισμα τῆς ἔκυτῶν εὐεξίας ἐν τῷ λούεσθαι εἰς ψυχρὰ ὅδατα. Ἡ Ναυσικά, ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῶν Φαιάκων, ἐλούετο μετὰ τῶν ἀμφιπόλων αὐτῆς εἰς τὰ διαυγῆ καὶ δροσερὰ ὅδατα τοῦ ποταμοῦ. Ἡ μέλλουσα νύμφη ἐν Ἀθήναις ὥφειλεν ἵνα λουεθῇ εἰς τὸ ψυχρὸν ὅδωρ τῆς ἐννεακρούνου πηγῆς τῆς Καλυρόβης. Οἱ ἀρχαῖοι ῥωματεῖς στιγματίζοντες τὸν ἀμαθῆ καὶ ἀγροίκον ἔλεγον, ὅτι οὔτε γράμματα γινώσκει, οὔτε νὰ κολυμβᾷ.

Ο γέρων τῆς Κώ ιατρὸς, Κύριοι, δ τὴν ἔκυτον δόξαν ἀκεραίαν διασώσας ἀπέναντι τῆς καταστρεπτικῆς λογής τῶν δισγιλίων περίπου ἐνιαυτῶν, δ σεβάσμιος ἡμῶν πρόγονος Ἡπποκράτης, πρῶτος συνέστησεν εἰς τοὺς διαφόρους πυρετοὺς τὴν ἀφθονον πόσιν ψυχροῦ ὅδατος μετὰ μεγίστης τῶν πυρεσσόντων ὠφελείας, καὶ τοῦτο ἀποδέχονται καὶ συμβουλεύουσι σήμερον καὶ πάγτες οἱ διασημότεροι τῶν ιατρῶν πάσης ἐποχῆς καὶ πάσης σχολῆς. Μετὰ τὸν Ἡπποκράτην δ Ἀρεταῖος, δ Γαληνὸς καὶ Παῦλος δ Αἰγινίτης πρῶτοι αὐτοὶ ἐφέρμοσαν τὸ ψυχρὸν ὅδωρ καὶ ὡς λουτρὸν εἰς τοὺς πυρεσσοντας, καὶ κατὰ τοῦτο προκηθέντων τῆς νεωτάτης πυρετολογίας τῶν ἡμετέρων προπατόρων, ἀκολουθούμντων τὴν ἐμπειρίαν φιλοσοφίαν καὶ μέθοδον, ἢτις ἐν ταῖς

φυσικαῖς ἐπιστήμαις μόνη ἔστι γόνιμος εἰς πρακτικὰς καὶ εὑρεῖς ὀφελείας, ὡς ἐπράξαν κατόπιν ὁ Γαλιλαῖος, ὁ Νεύτων καὶ ὁ Λαζιαζιέρος.

(Ἐκ τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἢ «Ομόνοια.»)

Δῆμος τὴν 4 Ιουνίου 1875.

E. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΠΛΑΝΩΜΕΝΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἐν τῷ περιέργῳ φυσικῷ φαινομένων, δῆμος κατὰ τὴν ἀρχαιότητα πολλοὺς κατετάραξεν, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν σήμερον εἰς τινὰς τόπους διατηρεῖ ἀκμαίαν τὴν περὶ βρυκολάκων ἴδεαν, εἶναι τὰ διάφορα ἐκεῖνα πλανώμενα φῶτα, παρατηρούμενα συνήθως ἐντὸς τῶν νεκροταφείων καὶ εἰς μέρη ἐνθαῦτα ὑπάρχουσιν δργανικαὶ οὐσίαι.

Διατί ὁ ἄνθρωπος ἐπίστευσεν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὴν ὑπαρκείαν φαντασμάτων; Τοῦτο εἶναι εὐεξήγητον, καθ' ὅτι ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ὅτε ἥγνθουν τὴν λύσιν πολλῶν περιέργων φαινομένων, κατέρρευγον βεβαίως εἰς τοιούτους ἀλλοκότους συμπερασμοὺς, μεταδοθέντας κληρονομικῶς καὶ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους. Ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι μου, τὰ Κύθηρα, εὑρισκόμενος ἡκουσα πολλὰ τοιαῦτα μυθώδη ἴστορικά, διότι ἐκεῖ ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ φύσις ἐν τῇ γυμνότητι, ὡς εἰπεῖν, αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἔλλειψις κοινωνικῶν περιπετειῶν καὶ ὁ ἀνετος βίος, δίδει αὐτοῖς καιρὸν νὰ καταγίνωσιν εἰς ἄυλα καὶ Ἰδανικά. Διηγοῦνται πολλοὶ ὅτι συνιομιλησαν μετὰ τεθνεώτων, ὅτι πολλῶν πρὶν τοῦ θανάτου αὖτῶν ἡ σκιὰ μεταβαίνει εἰς φιλικὰς καὶ γνωστὰς οἰκίας χάριν τελευταίου ἀποχαιρετισμῷ· διὰ τοῦτο πολλάκις μετὰ πεποιθήσεως πολλοὶ λέγουν ὅτι ἡκουσαν τὴν θύραν αὖτῶν ἀνοιγομένην καὶ βήματα ἐντὸς τοῦ πλησιογόρου δωματίου· ἐξεταζόμενης δὲ τῆς θύρας εὑρίσκετο αὗτη καλῶς κεκλεισμένη, ὡστε τὸ ποιοῦτον ἀποδίδεται εἰς τὴν σκιὰν τοῦ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν

τὴν ἐπαύριον ἀποθανόντος οἰκείου ἡ γείτονος. Πλὴν ταῦτα ἀπέναντι τόσων ἄλλων τοιούτων διηγημάτων εἶναι βεβαίως μηδὲν, πάντα δὲ ἀνάξια προσοχῆς. Ὅπάρχει ὅμως ἐν τῇ νήσῳ ταύτη μικρὰ καὶ λίγα παρὰ τὸ χωρίον Ποταμὸς, ἐνθαῦτα παρατηρεῖ τις πλέον οὐχὶ Ἰδανικὰ φάσματα, ἀλλὰ πραγματικὰ μικρὰ φῶτα, ἀτινα εἰσὶν ἀπρόσιτα, διότι ἀμφὶ τις θελήσῃ νὰ πλησιάσῃ αὐτὰ, ἀπομακρύνονται ταχύτατα. Ἐπερον ὅμοιον περιεργότατον φαινόμενον συνέβη εἰς ἑτερον μέρος τῆς νήσου, ὅπερ κάλλιστα ἐξηγεῖ τὸ πρῶτον· γεωργὸς ἔγων ὅμπελον πλησίον τῆς οἰκίας αὐτοῦ μετέβη τὴν νύκτα ἐκεῖ, μετὰ θαυμασμοῦ δὲ πατρετήρησεν διὰ μία τῶν σταφυλῶν διέγει λαμπρὸν φῶς· νομίσας δὲ τούχης διὰ δι' αὐτοῦ ἥδηνατο νὰ ἀποκτήσῃ πᾶν ὅτι ἔθελεν ἐπιθυμήσει, ἐφύλαξεν αὐτὸ μυστικὸν, ἐκμυστερευθεὶς μόνον αὐτὸ τῷ οἴδη, νομίζω, αὐτοῦ. Οὕτως ἐπὶ πολλὰς νύκτας πατήρ καὶ οὗδις ἐπεσκέπτοντο τὸ θεῖον τοῦτο δῶρον, δῆτε ἄλλος; χωρίκος μαθὼν, ἀγνοῶ πῶς, τεῦτο, μεταβαίνει ἐκεῖ ἐν καιρῷ νυκτὸς, κόπτει τὴν σταφυλὴν καὶ τὴν προσφέρει δῶρον εἰς τινὰ ιατρόν. Ἐννοεῖται διὰ μετ' ὀλίγον ἡ σταφυλὴ ἀπώλεσε τὴν φωτιστικὴν αὐτῆς δύναμιν, ἐγένετο ὅμως ἀφορμὴ πολλῶν συζητήσεων. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχον μεταβεῖ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κύθηρα καὶ ἡκουσα παρὰ πολλῶν τὸ ἴστορικὸν τῆς σταφυλῆς· περιεργείᾳ κινούμενος ἐξήτησε καὶ εἶδον αὐτὴν, ἡτις ἦτο πλήρης μικροτάτων ἐντόμων ἀτινα βεβαίως· διέδιδον τὸ φωσφορικὸν ἐκεῖνο φῶς, ὡς αἱ κοιναὶ πυγολαμπίδες.

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους αἰῶνας τῆς Ἐγκλησίας, πολλοὶ τῶν πιστῶν ἦσαν λίαν πεπιεσμένοι περὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ τῆς πραγματικότητος τῶν ἐμφανίσεων τῶν νεκρῶν ὑπὸ τὸ σχῆμα φωτὸς ἡ ἐλαφρᾶς φλογὸς, τρεχούσης τὴν νύκτα, ἀναλόγως τῆς σφρόδροτητος τοῦ ἀέρος, ἐντὸς τῶν ἔλων, τῶν βάλτων, ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, πρὸ πάντων δὲ ἐν τοῖς νεκροταφείοις, μὴ ἐκπεμπούστος δὲ οὐδεμίαν δομὴν, οὐδένα καπνὸν, τέλος οὐδὲν ἔγνος ἀφινούστη.